# GAZETA POŁUDNIOWO-PRUSKA.

Nro. 16.

*w Sobotę dnia 22. Lutego Roku 1800.*


z Berlina d. 18. Lut.

Xiąże dziedziczny Meklenburg-Strelitz przybył tu z Strelitz. Landgraff Heſſen Kaſſelſki, powrocił tu ztąd do Kassel, Xiąże Neuwiedſki do Neuwied, a Xiąże Kapitan Neuwied, regimentu gwardyi, do Potsdamu.

z Paryża d. 5. Lut.

Zima, ta pora roku, w którey natura zdaie ſię spoczywać, ieſt czasem czynności dla gabinetów zagranicznych. W tey epoce natura przysposabia w cichości soki, które przemienione w liścia i owoce, upiękrzą ziemię i żywić będą iey licznych mieszkańców; przeciwnie gabinety niektóre przysposabiaią poczwarne proiekta, które maią spuſtoszyć świat, i ogołocić go z ludności. Tamto kalkuluią zimną krwią, iak wiele milionów ludzi, iak wiele milionów gwineów albo złotych kosztować może naiechanie tego lub owego kraiu, zabranie tey lub owey wyspy, zwalenie tey lub owey konſtytucyi, zapalenie woyny domowey, przekupienie miniſtrów, wynieſienie zdrayców do pierwszych urzędów, oddalenie i zgubienie tego lub owego generała. . . . . . My biiemy ſię w Europie za kraie ubogie i spuſtoszone a częſto za ſkały niepłodne, Anglia zaś uśmiechaiąc ſię na nasze szaleńſtwa, które ona sama zapala i żarzy, kończy spokoynie i bez przeszkody zawoiowanie naybogatszych kraiów, które oblewa Ganges i Indus." . . (L'ami des loix.)

Poruszenia naszych woyſk rownie są tak czynne, iak i poruszenia woyſk nieprzyiacielſkich: powiększaią ſię one codzień bardziey, a generał Moreau nie zaniedbuie żadnego sposobu, aby im zabeśpieczyć w przyszłey kampanii bieg nieprzerwany tryumfów. Rozmaite dywizye śpieszą ieszcze do armii reńſkiey i napełniaią ſię wszyſtkie magazyny z iak naywiększą czynnością.

Liſt z Kairu datowany dnia 17. Października, który dnia 30. Stycznia przez Toulon tu przybył, donoſi o odieździe generała Dumuy, oraz obywatelów Martin i Corancez z Kairu do Francyi. Gdy dotąd żadney o nich nie mamy wiadomości, przeto zaczynamy lękać ſię o ich los.

z Paryża d. 8. Lut.

Na urząd Senatora, do którego Trybunat i ciało prawodawcze obywatela Dupuis za Kandydata podało; proponował Buonapar-

te z swoiey ſtrony bywszego Dyrektora Barthelemy, w liście naſtępuiącym pisanym do Senatu:

Senatorowie!

„Stosownie do 16 artykułu konſtytucyi, pierwszy Konsul proponuie wam do wakuiącego urzędu w Senacie ſtrażniczym, obywatela Barthelemy, bywszego poſła w Szwaycaryi, który w swoim dyplomatycznym biegu podpisał pokoy z Królem Hiszpańſkim i Pruſkim."

(Podp.) Buonaparte.

Nie wątpiemy, że to ważne zalecenie będzie przyiętem, i Barthelemy obrany Senatorem. Bywszy Dyrektor Carnot mianowany zoſtał Generał Inspektorem rewiow.

Buonaparte wydał naſtępuiący parol do gwardyi i wszyſtkich woyſk Rzeczypospolitey:

„Washington nie żyie iuż. Ten wielki mąż utwierdził wolność swey oyczyzny. Jego pamiątka zawsze będzie droga francuzkiemu ludowi. Pierwszy Konsul rozkazuie, aby wszyſtkie chorągwie i znaki woienne Rzplitey okryte były żałobną florą przez 10 dni."

Wyborna gwardya Konsulowſka, którą generał Mourat urządził, prezentowana będzie naſtępuiącey dekady Konsulom. Twierdzą, że Buonaparte ſtanie na czele armii reńſkiey, tudzież, że weźmie z sobą radę narodową.

Z zachodnich departamentów przychodzą ciągle pomyślne wiadomości. Naygłownieyſi naczelnicy Szuanów przyięli pokoy. W departamencie Eure i Loir schwytano 7 Szuanów z bronią w ręku, których tu przyprowadzono, osądzono i rozſtrzelano. Byli to właściwie tuteyſi konſkrybenci.

Powrociło tu z Anglii 400 francuzkich niewolników, między któremi znayduią ſię także trzey ziednoczeni Irlandczykowie, na których mieysce trzey francuscy niewolnicy woienni zręcznie do więzienia ſię wkradli, i onych od kary śmierci kosztem swey własney wolności uwolnili.

Dowiaduiemy ſię, że nasz naywyższy Konsul Buonaparte, który iawnie pragnie pokoiu, po trzeci raz wyſłał do Anglii propozycye pokoiu, i domyślamy ſię, że nasz bywszy Rezydent w Berlinie, obywatel Otto, który ſię teraz w Londynie końcem zamiany niewolników znayduie, użyty będzie do tego ważnego dzieła, do którego także przełożenia pewnego wielkiego niemieckiego dworu zapewne mieć będą wpływ.

Poſłowie, francuzki i roſſyiſki w Berlinie mieszkaią w iednym pałacu. — Pogłoſki o buncie w Litwie potwierdzaią ſię podług iednego z tuteyszych dzienników.

Pan Pitt chce, aby Król Sardyńſki powrocił do Piemontu; dwór Wiedeńſki sprzeciwia ſię temu, nie wiemy, iak ſię ta kłotnia ſkończy.

Arcy Xiąże Karol, kazał aresztować w Xięſtwie Würtembergſkim wiele osob mimo wolą Xiążęcia i ſtanów.

Zapewniaią, (mówi l'ami des loix) iż wielcy nieprzyiaciele Rzplitey, to ieſt: ſtronnicy Babeufa i Roialiści traktowali razem z sobą i połączyli swoie intereſſa. Niemożemy ieszcze powiedzieć wszyſtkiego.

Pierwszy Konsul wyſłał kuryera do generała Masseny. Rozumiemy, że kampania rozpocznie ſię wkrótce, ieżeli zniknie wszelka nadzieia pokoiu. Ale naſi nieprzyiaciele pożałuią, iż nie przyięli roszczki oliwney, którą im Buonaparte ofiarował.

z Strażburga d. 2. Lut.

Przysposobienia do nowey woyny dzieią ſię tu z nadzwyczayną gorliwością. Buonaparte okaże, że Francya nie ieſt ieszcze wyniszczoną. Wszyſtko ieſt w zupełney czyn-

ności; rząd ſtara ſię troſkliwie o przysposobienie żywności dla armii. Magazyny są napełnione i oszukańſtwo nie ieſt iuż igrzyſkiem kommiſſarzow. Żołnierze pełni są odwagi, i nie żądaią nic więcey, tylko bydź zaprowadzonemi przeciwko nieprzyiacielowi. Maią oni nieograniczone zaufanie w swoich naczelnikach.

Moreau bawi ſię ieszcze w Szwaycaryi. Generał St. Cyr przybył tu iuż. Z ukontentowaniem oglądaią tego ſławnego woiownika, w tych okolicach, które częſto były świadkami iego woiennych talentów. St. Cyr kommenderuie lewém ſkrzydłem armii reńſkiey.

Moc rządu okazuie iak nalepsze ſkutki; partye obumieraią, ponieważ dzienniki nie są iuż ich żywiołem. Sam Fanatyzm obumrze, ſkoro wszelkie prześladowanie uſtanie. Jednakowoż potrzeba do tego pokoiu i spokoyności, aby mu oſtatni zadać cios. W pokoiu dopiero można pisać o przedmiotach niepolitycznych i niewoiennych, w nadziei, iż ſię znaydą czytelnicy, i oświecać ſię będzie publiczność.

z Manheimu d. 3. Lut.

Nakazane wybieranie rekrutów w kraiu Palatyńſkim tak opieszałym idzie krokiem, iak gdyby o tym nie myślono szczerze. Niektórzy twierdzą nawet, iż w Palatynacie i Bawaryi przeciwne wyszły rozkazy, tudzież, że całe syſtema polityczne dworu Bawarſkiego wcale inny wzięło kierunek. Gdy pogłoſka ta z pewnością retyrady woyſk moſkiewſkich do Roſſyi i z donieſieniem wielu innych ważnych odmian, rozszerzaiących ſię w teraźnieyszych ſtosunkach pewnych państw zgadza ſię: przeto zdaie ſię, że przynaymniey moment do rozgłoszenia tey wieści dosyć przyzwoity obranym zoſtał. Z tem wszyſtkiem za prawdę iey nie ręczemy ieszcze.

z Frankfurtu d. 5. Lut.

Arcy Xiąże Karol wydał odezwę pod dniem 24. Stycznia do mieszkańców odenwaldſkich, przeſtrzegaiąc i napominaiąc ich, aby nie ſłuchali chytrey namowy ludzi tych, którzy uſiłuią wszcząć między niemi niezgodę i uzbroić ich. Arcy Xiąże zapewnia lud tych okolic, że uzbroiony ieſt końcem obrony tylko swego własnego kraiu, tudzież przyrzeka im, że popisuiący ſię przez swoie dzieła żołnierze milicyi, zaleceni będą swym naczelnikom, oraz rządcom, i odbiorą przyzwoitą nadgrodę.

z Bern d. 26. Stycz.

Odezwa, wydana przez ciało prawodawcze do ludu Helweckiego, czytana ieſt wszędzie z wielkim ukontentowaniem. Oto są niektóre z niey wyiątki:

Obywatele Helwecyi!

„Wiemy, i czuiemy wraz z wami, iak mało ſtosowna ieſt dla nas ta konſtytucya, którą w nas wmuszono, iak ią sobie sprzykrzyliście, i iak droga muſi bydź dla narodu owa tłuszcza urzędników, których nam konſtytucya nadała. Chcemy zaradzić temu wszyſtkiemu, i ułożyć śpiesznie nową konſtytucyą, która wam do przyięcia albo odrzucenia podana będzie. Pewne zaręczenie tego zyſkaliście iuż przez to samo, że nie obraliśmy żadnego Dyrektoryatu, ale tylko wydział z 7miu członków, którym władzę wykonawczą aż do wprowadzenia nowey konſtytucyi powierzono. Ci 7 mężowie zaſługuią na całe wasze zaufanie. Przy wyborze ich miano tylko wzgląd na poczciwość, cnotę i talenta. Ci mężowie złączeni z nami, mieć będą ſtaranie o was."

„Ale nieſtetyż; czuiemy wszyſtkie te klęſki rozdzieraiące serce, która obca woyna na nasz kray sprowadziła, i które odwrocić teraz nie ieſteśmy w ſtanie. Możemy wam iednak dać iedno ſłowo pociechy, oraz na-

dziei prędkiey i lepszey przyszłości, ponieważ odmiany w rządzie naszey sprzymierzoney, francuzkiey Rzplitey, każą ſię spodziewać lepszego urządzenia i opatrzenia iey armiów, oraz prędkiego pokoiu etc."

Kommiſſya wykonawcza wydała dnia 20. ważną rezolucyą względem bywszych 3 Dyrektorów: Laharpe, Secretan i Oberlin, których oddała pod dozor władzów konſtytucyinych, nakazawszy im, aby uważały ich poſtępki, i zapobiegały każdemu ich kontrarewolucyinemu krokowi. Bywszy Dyrektor Laharpe żyie spokoynie w Lauzannie. Większość obywatelow kantonu Leman oświadczyła ſię za rewolucyą; także gubernatorowie prawie wszyſtkich innych kantonów przychylili ſię do nowey odmiany rządu.

W Zürich nie ſłychać nic nowego. Generał Lecourbe ieszcze ſię tam bawi, lecz żyie tak ſkromnie, iż nie ſłychać nic o nim. Między woyſkiem francuzkim w Zürich panuie wielka dyzercya. Neutralność ieſt teraz powszechnym haſłem w Helwecyi. Przekonano ſię, że teraźnieyszy rząd francuzki chce szczerze pokoiu, także zdaie ſię, iż nie chce czynić żadney przeszkody neutralności Helwecyi. Lecz poſtępek wielu Szwaycarów nie odpowiada temu. Z wielu kantonów, a mianowicie z powiatu Kulm, udaie ſię wiele Szwaycarów, wzmocnić armią Arcy Xiążęcia Karola.

z Bern d. 1. Lutego.

Dnia 27. Stycznia uſłyszano na linii forpocztow auſtryackich z tamtey ſtrony Renu kanonadę, i dowiaduiemy ſię dziś, iż między forpocztami pod Eglisau zapadła potyczka, po którey 12 ranionych Francuzow przywieziono do Zürich. Wypadek tey potyczki nie ieſt nam ieszcze wiadomy.

Zapewniaią, że generał Moreau przybędzie tu na nieiaki czas z poſłem francuzkim Rheinhard. „Jeżeli Rheinhard przybędzie tu, powiedział w tych dniach ieden znaczny członek rządu, przeto poſtać rzeczy odmieni ſię wkrotce na pociechę Republikanow."

Spodziewamy ſię, że w nadreńſkich okolicach, przyidzie wkrotce do ważnych zdarzeń woiennych.

z Zürich d. 28. Stycz.

Dnia 26. przywieziono do Zürich 1,500,000 liwrow dla armii francuzkiey. Słychać, że z tych pieniędzy wypłacony będzie żołd woyſkom za dwie dekady, a oficyerom i kommiſſarzom za iednę dekadę. Większa część dopomina ſię teraz żołdu zaległego za 4 aż do 6 mieſięcy. Przez tuteysze miaſto przechodziło wiele woyſk, przy którey okoliczności wszczynano nieiaki gatunek buntu, ponieważ żołnierze niechcieli ſtać kwaterą w koszarach, tylko u obywatelow, niemogąc ſię utrzymywać w koszarach z przyczyny niedoſtatku żołdu. Ile razy zachodziły takowe kłotnie, widziano ſię bydź przymuszonym, uſtąpić im.

z Hagi d. 8. Lutego.

Onegday odebrano w Amszterdamie wiadomość, że Anglicy opanowali Batawią. Donieſienie to nie ieſt iednakowo ieszcze urzędowne.

Amerykańſki miniſter Pan Murray donioſł naszemu rządowi o śmierci generała Washingtona.

z Hagi d. 9. Lutego.

Rzecz, względem indemnizacyi, którą nasza Rzplta na mocy swego aliansu z Francyą za odſtąpienie Flandryi Brabantſkiey Mastrychtu i Wenlo, otrzymać miała, przyprowadzona iuż ieſt do ſkutku. Ponieważ Francya na mocy prawa oręża poſiada rozmaite powiaty należące do Stanow Rzeszy, prowadzących z nią woynę, lub klasztorow i emigrantow Niderlandzkich, przeto wszy-

ſkie te powiaty otrzymamy w nadgrodę, które są nam tym pożytecznieysze, gdyż są otoczone przez nasz kray. Także ſtychać, że za to, co ieszcze do dopełnienia tey indemnizacyi brakuie, przeznaczona nam ieſt pewna summa pieniędzy.

z Padwy d. 26. Stycz.

Naczelnikiem spiſku odkrytego dnia 15. t. m. w Wenecyi był pewien szlachcic Ottolini. Inni sprzyſiężeńcy, których liczna była liczba, i którzy w nocy swoie schadzki miewali, ſkładaią ſię z szlachty, bywszych oficyerow Weneckich, robotnikow arsenałowych, i innych ludzi. Sprzyſiężeńcy ſiedzą teraz w więzieniu w zamku Weneckim.

z Medyolanu d. 27. Stycz.

W Savoi okazały ſię iuż nieiakie znaki zaraźliwey choroby, która w Grenoble i w Delfinacie między woyſkami francuzkiemi bardzo graſſowała. Dyzercya w woyſku francuzkim nie uſtaie ieszcze.

Chociaż większa część cesarſkich niewolnikow zamienioną zoſtała, w Auſtryackiey niewoli znayduie ſię iednak ieszcze do 3000 Francuzow.

z Rzymu d. 22. Stycz.

Od nieiakiego czasu uſiłowało wiele osob rozſiewać fałszywe wiadomości końcem wzbudzenia niespokoynwści i buntu. Jeden z tych Gregorio Silvestri Trivigliano, człowiek młody lat 20 maiący, rozgłoſił nie dawno niebeśpieczną pogłoſkę, spodziewaiąc ſię wszcząć tym sposobem rewolucyą, do czego umowiony był dzień 19. t. m., lecz tego samego dnia zoſtał schwytany przekonany i powieszony. Wiele innych osob ſiedzi w więzieniu z przyczyny podobnych wyſtępkow.

W Neapolu odprawiaią teraz publiczne supplikacye o szczęśliwe przybycie familii krolewſkiey do tey ſtolicy.

Od kilku mieſięcy taką tu rabunki i złodzieyſtwa wzięły przewagę, iż kościołow nawet nie oszczędzaią. Kommendant tuteyszy wydał więc odezwę z powodu tego, podług którey każde złodzieyſtwo, chociażby tylko 3. talery wynoſiło, karane będzie śmiercią.

iz Livorno d. 22. Stycz.

W okolicy Luki zaszły niedawno nieprzyiacielſkie zdarzenia. Około 1000 Francuzow utrzymuiących porozumienie z mieszkańcami Luki zawinęło morzem do tamteyszey okolicy, uſiłuiąc wylądować. Auſtryacy dopuścili im spokoynie wyiść na ląd, lecz uderzyli potém na nich z wszyſtkich ſtron, i znieśli ich. Ich przyiaciele w Luce zaczęli bydź w tym samym czaſie niespokoynemi, i wydali ſię sami; 14 z nich aresztowano iuż.

z Liworno d. 22. Stycz.

Lord Nelson zawinął tu zeszłego Poniedziałku z Palermu. Admirał ten powraca do Anglii, a Lord Keyth obeymuie na mieyscu iego kommendę nad eſkadrą morza środziemnego.

Od brzegow Renu d. 9. Lut.

Generał Bellegarde powrocił z Pragi do Wiednia.

Dowiaduiemy ſię, że aresztowanie osob w niektórych cyrkułach Rzeszy, iako to w Ulm, a mianowicie w xięſtwie Würtembergſkim, ściąga ſię, do dawnieyszych proiektów rewolucyi. Przeięto korrespondencyą względem buntowniczych poruszeń, ktore w początku roku 1798 w iedney części Szwabii wszczęto, i ktorym generał Stader oraz kongreſſ Raſtadſki dzielnie zapobiegał.

Część bagażow generała Kray przybyła iuż do Szwabii.

z Wiednia d. 12. Lut.

Dnia 3. t. m. wieczorem o godzinie 9. przybył Generaliſſimus Xiąże Włoſki i Hrabia Rzeszy Suwarow Rymnicki z iedną

częścią swego generalnego sztabu do Brynny, i udał ſię natychmiaſt dnia naſtępuiącego o godzinie 6. rano w dalszą podroż.

z Brynny d. 12 Lutego.

Niepodpada iuż żadney wątpliwości, że plan Wielkiego Wezyra chcącego wkroczyć do Egyptu nie udał ſię z przyczyny niezgody Baszow.

Basman Oglu trzymał iuż od dawnego czasu w oblężeniu miaſto Ruszczuk, nałożywszy na całą okolicę kontrybucyą. Żądał od Musselima Hafis Efendi w Nissie własności dwoch wſiow leżących w iego powiecie, i wyſłał bliſko 2000 ludzi dla odebrania tych dwoch wſiow. Muselim oparł ſię temu, zabił 200 ludzi, i wziął tyleż w niewolą, których iednak z orężem odeſłał, aby powiedzieli Basmanowi Oglu, iak Muselim w Nissie woiować umie. Basman odſtąpił potém od oblężenia miaſta Ruszczuk, i ściąga całą swoią potęgę ku Nissie.

Porta uwiadomiona o tych zdarzeniach, wydała rozkaz dwiema Albańſkim Baszom, aby każdy w 2000 ludzi Musselimowi na pomoc pobiegł. W Nissie i Belgradzie czynią ſię także wszelkie przysposobienia do obrony.

z Londynu d. 31. Stycz.

Dziennik pod tytułem, „Kuryer Londyńſki" układany przez Hrabiego Montlosier, nie przeſtaię głoſić liſtów egypſkich przeiętych przez nasze okręty. W początku donioſł on, że armia francuzka w Egypcie, ſkłada ſię tylko z 7000 ludzi; dziś zaś powiada, że ſię ſkłada z 16,000, dodaiąc, że Buonaparte wyieżdżaiąc z Egyptu, pisał do generała Kleber, iż mu przyśle wkrótce poſiłki, i zgromadzenie komedyantów. To mogłoby uczynić podeyźrzenie urzędowności tey korrespondencyi, w tych, którzy sobie przypomną, że ieszcze przed dwiema mieſiącami dzienniki paryzkie wspominały o tym zgromadzeniu komedyantów. Pewny dziennik partyi oppozycyiney czekaiąc z niecierpliwością ogłoszenia korrespondencyi Egypſkiey, powiedział dowcipnie z tego powodu; iż Anglia ma szczęście, że przeięła tę korrespondencyą, lecz potrzeba ieszcze czasu do iey poprawienia, pomnożenia i okrzesania. . . .

Ten sam autor dziennika Courier de Londres, rozſtrząsaiąc rok 1799 wyszukuie przyczyny klęſk francuzkich, i znayduie ie w niewiadomości Dyrektorów, oraz w korrupcyi generałów francuzkich. „Woyny, (mówi on!) nieprzysposobiano w gabinecie, ani iey nie toczono na placu duchem i środkami rewolucyi, ale duchem i sposobem dawnego rządu. — Montlosier rozumie, że potencye nie powinny żałować, iż napaść Szwaycaryi, i t. d. nie udała ſię Feldmarszałkowi Suwarów. „Jeſteśmy przekonani, (mówi daley,) iż Francya cała byłaby porwała ſię do oręża, że ſkutek tego zdarzenia byłby zwrócił na powrót wszyſtkie poſtaci rewolucyine, i poświęcił im bez oporu wszyſtkie środki. Feldmarszałek Suwarow wchodząc do Francyi, niebyłby więc wszczął rewolucyi, byłby zginął z całą swoią armią; a Francya okryta 2ma milionami ludu uzbroionego, nie byłaby przeſtała na samém tylko wypędzeniu cudzoziemców z swey ziemi. Nic nie byłoby wſtrzymało na powierzchni Europy tego nowego potoku nabiegłego szaleńſtwem rewolucyinem i duchem narodowym."

„Nie wiemy, czy to zdarzenie, które nie przyszło do ſkutku w roku 1799 naſtąpi w roku 1800, ale przynaymniey możemy przepowiedzieć, że nim 6 mieſięcy upłynie, Francuzi mogą okryć Europę od brzegów morza baltyckiego aż do brzegów morza czarnego. Jakoż uważamy wierność tego

wniosku między wszystkiemi czynami roku i tą nauką. Ledwo Dyrektoryat zaczął doznawać klęsk, aż Jakubini stanęli zaraz na czele rzeczy; i cień Roberspiera unosiła się przez moment nad Francyą. Z drugiey strony Massena zwyciężył Moskalow, a Jakubini zostali pokonani. Z iak mocną bacznością nie wlepiaią oni oczów w armie republikanckie, którym życzą klęsków? Roialiści pragnęli widzieć Suwarowa pod bramami Lugdunu, lecz Jakubini pragnęli go ieszcze bardziey. Buonaparte uciekaiąc z Syryi do Egyptu, z Egyptu do Korsyki, z Korsyki do Prowancyi znalazł w swey ucieczce tron francuzki. Powiedzieliśmy, że Demokracya zabiie rewolucyą. Despotyzm wymyślony został dla iey zachowania; lecz ten Despotyzm skruszony będzie wraz z nią." . . .

W Belfast w Irlandyi, chęć dobroczynności uformowała zgromadzenie, do którego młode panienki mieyskie schodzą się pod dozorem swych matek, i pracuią na zysk ubogich. Robotę ich sprzedaią w kramach, zakupuiąc za ich cenę chleb i węgle dla nayuboższych familiow w mieście.

z Konstantynopola d. 30. Frimaire

(przez Paryż.)

Mówią tu powszechnie o powtornym attaku Sydneia Schmitd przeciwko Damiecie, gdzie porażonym został. Turcy stracili tam naymniey 3000 ludzi w zabitych niewolnikach i zabłąkanych.

Inne listy potwierdzaiąc klęskę Turkow pod Damietą, mówią, że Wielki Wezyr lękaiąc się armii francuzkiey w Syryi, opuścił całą Palestynę i przeszedł na powrot rzekę Jordan. Większa część woysk iego rozeszła się do domow. Opinia publiczna w tuteyszey stolicy iest za pokoiem.

Rozmaite Wiadomości.

Przez Frankfurt na Menem przeieżdżało śpiesznie dnia 7. Lutego dwoch Konsyliarzow hiszpańskiego poselstwa w Paryżu, do Wiednia i Berlina. Tego samego dnia powracał sekretarz hiszpańskiego poselstwa z Berlina do Paryża z rownym pośpiechem.

Wszystkie woyska francuzkie nad Renem w zupełnym są teraz poruszeniu. Armia generała Moreau wynosi 140,000, i podzielona iest na trzy części.

Poseł moskiewski w Bawaryi, Hrabia Sztakelberg, niezastawszy Xiążęcia Włoskiego w Pradze, i niemogąc go nigdzie dogonić, powrocił znowu przez Pragę do stolicy Bawarskiey.

Gazeta frankfurtska mówi, iż pewien zastanawiaiący się nad paiąkami, zapewnił, że wkrotce tak trwałe i wielkie nastąpią mrozy, iż rzeki znowu pozamarzaią. Donoszą to z Frankfurtu na Menem.

Do pogłosków potrzebuiących wielkiego potwierdzenia, (piszą z Hanau) należy i ta, że Arcy Xiążę Karol wydał urlaup wielkiey liczbie oficyerow, i że iuż więcey 100. oficyerow z armii wyiechało.

Merkuryusz Ratyzboński mówi nietylko o powrocie Moskalow z Czech do Renu, którzy znowu przeciwny rozkaz otrzymać mieli; lecz i o wielkich posiłkach, ktore z Rossyi przybydź maią.

Głoszą, że Austryacy opuścili cały Piemont częścią z niedostatku żywności, częścią dla tego, aby użyć mogli wszystkich swoich sił przeciw Genui.

W wschodnich Prussach wyszło dnia 6. Lutego obwieszczenie Królewskiey Kamery zakazuiące palenia wodek z żyta pod karą 50 talerow za każdą beczkę.

Guiani, ieden z mężow, którym zmarły Cesarz Leopold wzrost i pomyślność

Toſkanii był winien, wypędzony został z Florencyi.

Powiadaią, że liſt Konsula Buonaparte pisany do Cesarza Rzymſkiego, złożony został ad acta bez udzielenia żadney odpowiedzi.

Słychać, iż generał Dumourier znayduie ſię od nieiakiego czasu w Mitawie. Ludwik XVIII. nie przeſtaie nazywać Francuzow swemi poddanemi.

Zamieszania w Rumelii trwaią ciągle.

Generał francuzki Rosé umarł w Turcyi w więzieniu ſiedmiu wieżow.

Podług donieſień z Paryża, Cesarz Rzymſki chce, aby przyszły Papież miał swoią ſtolicę w Wenecyi; przeciwnie Imperator Roſſyiſki i Pitt, chcą aby powrocił do Rzymu.

---

*Obwieszczenie.*

Nayiaśnieyszy Krol Jmć Pruſki Pan nasz naymiłościwszy raczył poſtanowić przez mandat gabinetowy dnia 5. przeszłego mieſiąca wydany, żeby tylko takie cienkie białe bawełniane materye tak gładkie iako też wyszywane, ktorych łokieć kwadratowy łot i mniey waży, tudzież takowe cienkie białe haftowane bawełniane materye, ktorych łokieć kwadratowy nie waży więcey nad 1¼ łota i na dal z zagranicy przepuszczone były. Przeciwnie zaś wprowadzanie wszelkich innych gatunkow zagranicznych bawełnianych, wszelkich iedwabnych towarow, tudzież towarow łącząc też, a to ponczochy, rękawiczki i wſtążki iakiegokolwiek bądź gatunku do używania w kraiu we wszyſtkich prowincyach z tey ſtrony rzeki Wezer, łącząc do tego i prowincye Pruſſ. Wschodnich Zachodnich, Nowo-Wschodnich i Południowych, a zatem też i tam gdzie ten lub inny gatunek tych towarow dotąd ieszcze pozwolony był, od dnia publikacyi ninieyszego urządzenia zupełnie zakazane bydź ma. Nadto dla zapobieżenia temu, żeby tak iak dotąd wartości pozwolonych ieszcze towarow bawełnianych fałszywie niepodawano, i żeby innych oprocz cienkich bawełnianych materyi nie wprowadzano, wartość łokcia gładkiey i wyszywaney materyi naymniey talarow dwa, a materyi haftowaney naymniey talarow trzy, droższych zaś materyi bawełnianych wyższa onych cena, za zasadę względem opłacenia podatku przyimowana i ten podatek po 20 od ſta opłacony bydź ma. Ponieważ zaś tego gatunku bawełnianych ponczoch, szlafmyc i rękawiczek, iakich w prowincyach Pruſſ-Nowo Wschodnich i Południowych, niemniey w Nowym Szląſku potrzebuią, nie masz ieszcze w kraiu w doſtarczaiącey wielości, przeto wolno ieszcze ten towar wprowadzać za opłaceniem podatku od niego po 20 od ſta, ktore to poſtanowienie podaie ſię publiczności ninieyszem obwieszczeniem do wiadomości i przyzwoitego obserwowania. W Poznaniu dnia 4. Lutego roku 1800.

Kamera Woyſkowo-Ekonomiczna JK. Mci Pruſſ-Południowych.

*Obwieszczenie.* Na mocy zaszłego od Prześwietney Kamery pod dniem 28. mieſiąca przeszłego w gazetach umieszczonego obwieszczenia wzywaią ſię obywatele zbożem handlować zamyślaiący i do tego prawo maiący, aby na sam przod u nas ſię zameldowali, dla ułożenia ſię w tey mierze zniemi. W Poznaniu dnia 5. Lutego roku 1800.

Magiſtrat JK. Mci Pruſſ-Połud.

*Do zadzierżawienia.* W powiecie Warty leżąca wieś Lubuka, ma bydź od 1. Czerwca r. b. na 6 lat więcey daiącym w dzierzawę puszczona. Maiący ochotę dzierzawy mogą ſię na terminie 31. Marca a. c. tu u mnie w Koźminku znaydować, i oświadczyć, co każdy pod maiącemi im bydź oznaymionemi warunkami, będzie miał wolą dać. Puszczenie tey wſi w dzierzawę naſtąpi po zaszłey approbacyi dziedzica. W Koźminku dnia 8. Lutego roku 1800.

Tittel, Juſtitzrath et Commiſſarius perpetuus w departamencie Kaliſkiey Regencyi.

---

**Drukował Deker i Kompania w Poznaniu.**